

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 kwietnia 2017r.

Sąd Rejonowy Gdańsk - Południe w Gdańsku w II Wydziale Karnym w składzie: Przewodniczący SSR Anna Jachniewicz

Protokolant Katarzyna Tymińska

Pod nieobecność Prokuratora

po rozpoznaniu w dniu 4 kwietnia 2017r. na rozprawie sprawy:

Ł. D., syna K. i S. z domu L., urodzonego (...) w G.

Oskarżonego o to, że:

1. W dniu 20 listopada 2015 roku w G. przy ul. (...) dokonał wspólnie i w porozumieniu z R. A. włamania do pojazdu marki K. R. o nr rej. (...) i poprzez wybite szyby w drzwiach przednich od strony kierowcy dostał się do jego wnętrza skąd dokonał kradzieży mienia w postaci torebki damskiej wartości 200 zł z zawartością dwóch pamięci przenośnych o łącznej wartości 50 zł, leków o wartości 50 zł, portfela wartości 50 zł, telefonu komórkowego marki N. (...) wartości 300 zł, gotówki w kwocie 100 zł powodując straty o łącznej wartości 750 zł oraz dokumentów w postaci: dowodu osobistego, prawa jazdy, legitymacji służbowej wydanej przez (...), karty kredytowej banku (...), karty debetowej banku (...), karty kredytowej P., karty debetowej Banku (...) wydanych na nazwisko A. M. (1), dowodu rejestracyjnego od w/w pojazdu wraz z polisą OC i AC, a także dowodami osobistymi nieletnich wydanymi na nazwisko M. M. (1) i M. M. (2), przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat od odbycia w okresie od dnia 30 września 2011r. do 4 kwietnia 2012r. i od dnia 4 października 2013r. do 31 marca 2015r. kary 2 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku XI Wydział Karny z dnia 21 maja 2012 roku (sygn.. akt XI K 930/11) w sprawie o przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. i art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zb. z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. ,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 278 § 5 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

2. W dniu 20 listopada 2015r. w G. w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu z R. A. usiłował dokonać kradzieży pieniędzy z kont bankowych A. M. (1), za pomocą kart bankomatowych pochodzących z przestępstwa kradzieży z włamaniem z pkt I i tak:

- z bankomatu E. przy ul. (...) w (...) przy wykorzystaniu karty kredytowej (...), należącej do A. M. (1) usiłował dokonać kradzieży pieniędzy w kwocie 400 złotych, po przełamaniu zabezpieczenia w postaci kodu (...), jednak zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi, iż karta była zablokowana,

- z bankomatu (...) Bank (...) przy ul. (...) w G. przy wykorzystaniu karty bankomatowej (...), należącej do A. M. (1) usiłował dokonać kradzieży pieniędzy w kwocie 500 złotych, po przełamaniu zabezpieczenia w postaci kodu (...), jednak zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi, iż karta była zablokowana czym działał na szkodę A. M. (2),

przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat od odbycia w okresie od dnia 30 września 2011r. do 4 kwietnia 2012r. i od dnia 4 października 2013r. do 31 marca 2015r. kary 2 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku XI Wydział Karny z dnia 21 maja 2012 roku (sygn.. akt XI K 930/11) w sprawie

o przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. i art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zb. z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. ,

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

3. W dniu 02 grudnia 2015 roku w G. przy ul. (...) dokonał włamania do pojazdu marki S. (...) o nr rej. (...) poprzez wybite szyby w drzwiach bagażnika po czym dostał się do jego wnętrza skąd dokonał kradzieży mienia w postaci apteczki z wyposażeniem pogłębianym o wartości 300 zł, plecaka o wartości 50 zł z zawartością laptopa m-ki D. z zasilaczami o łącznej wartości 1500 zł, książki i czasopisma o łącznej wartości 20 zł, leków, materiałów piśmienniczych, przyborów toaletowych, gadżetów do telefonu komórkowego o raz dwóch pamięci przenośnych o łącznej wartości 210 zł, torby m-ki S. o wartości 70 zł z zawartością obuwia sportowego m-ki K. o wartości 30 zł i obuwia sportowego (...) o wartości 100 zł, odzieży sportowej o wartości 30 zł, pulsometru o wartości 30 zł, powodując tym samym straty o wartości 2340 zł na szkodę G. F., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa przed upływem pięciu lat od odbycia w okresie od dnia 30 września 2011r. do 4 kwietnia 2012r. i od dnia 4 października 2013r. do 31 marca 2015r. kary 2 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku XI Wydział Karny z dnia 21 maja 2012 roku (sygn.. akt XI K 930/11) w sprawie o przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. i art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zb. z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. ,

Tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

R. A., syna G. i K. z domu B., urodzonego (...) w G.

Oskarżonego o to, że:

1. W dniu 20 listopada 2015 roku w G. przy ul. (...) dokonał wspólnie i w porozumieniu z Ł. D. włamania do pojazdu marki K. R. o nr rej. (...) poprzez wybite szyby w drzwiach przednich od strony kierowcy dostał się do jego wnętrza skąd dokonał kradzieży mienia w postaci torebki damskiej wartości 200 zł z zawartością dwóch pamięci przenośnych o łącznej wartości 50 zł, leków o wartości 50 zł, portfela wartości 50 zł, telefonu komórkowego marki N. (...) wartości 300 zł, gotówki w kwocie 100 zł powodując straty o łącznej wartości 750 zł oraz dokumentów w postaci: dowodu osobistego, prawa jazdy, legitymacji służbowej wydanej przez (...), karty kredytowej banku (...), karty debetowej banku (...), karty kredytowej P., karty debetowej Banku (...) wydanych na nazwisko A. M. (1), dowodu rejestracyjnego od w/w pojazdu wraz z polisą OC i AC, a także dowodami osobistymi nieletnich wydanymi na nazwisko M. M. (1) i M. M. (2), przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat od odbycia w okresie od dnia 15 lutego 2010r. do 17 listopada 2011r. kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku w sprawie VIII K 58/07 za umyślne przestępstwo z art. 279 § 11 k.k. oraz w ciągu 5 lat od odbycia w okresie od dnia 17 listopada 2011r. do dnia 12 listopada 2012r. kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku w sprawie XI K 294/09 za umyślne przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. oraz w ciągu 5 lat od odbycia w okresie od dnia 12 listopada 2012r. do dnia 12 września 2013r. kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku w sprawie II K 697/05 za umyślne przestępstwo z art. 280 § 1 k.k.

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 278 § 5 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

4. W dniu 20 listopada 2015r. w G. w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu z Ł. D. usiłował dokonać kradzieży pieniędzy z kont bankowych A. M. (1), za pomocą kart bankomatowych pochodzących z przestępstwa kradzieży z włamaniem z pkt I i tak:

- z bankomatu E. przy ul. (...) w (...) przy wykorzystaniu karty kredytowej (...), należącej do A. M. (1) usiłował dokonać kradzieży pieniędzy w kwocie 400 złotych, po przełamaniu zabezpieczenia w postaci kodu (...), jednak zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi, iż karta była zablokowana,

- z bankomatu (...) Bank (...) przy ul. (...) w G. przy wykorzystaniu karty bankomatowej (...), należącej do A. M. (1) usiłował dokonać kradzieży pieniędzy w kwocie 500 złotych, po przełamaniu zabezpieczenia w postaci kodu (...), jednak zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi, iż karata była zablokowana czym działał na szkodę A. M. (2),

przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat od odbycia w okresie od dnia 15 lutego 2010r. do 17 listopada 2011r. kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku w sprawie VIII K 58/07 za umyślne przestępstwo z art. 279 § 11 k.k. oraz w ciągu 5 lat od odbycia w okresie od dnia 17 listopada 2011r. do dnia 12 listopada 2012r. kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku w sprawie XI K 294/09 za umyślne przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. oraz w ciągu 5 lat od odbycia w okresie od dnia 12 listopada 2012r. do dnia 12 września 2013r. kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku w sprawie II K 697/05 za umyślne przestępstwo z art. 280 § 1 k.k.

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

I. Oskarżonego Ł. D. uznaje za winnego popełnienia czynów zarzucanych mu w akcie oskarżenia z tym ustaleniem, że stanowią one ciąg przestępstw i za to, przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k., art. 14 § 1 k.k., na podstawie art. 279 § 1 k.k. wymierza mu karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. Oskarżonego R. A. uznaje za winnego popełnienia przestępstw zarzucanych mu aktem oskarżenia, z tym ustaleniem, że stanowią one ciąg przestępstw i za to, przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k., art. 14 § 1 k.k., na podstawie art. 279 § 1 k.k. skazuje go na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

III. Na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego Ł. D. zalicza okres jego zatrzymania w sprawie od dnia 02 grudnia 2015r. godz. 13:15 do dnia 04 grudnia 2015r. godz. 11 :46;

IV. Na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego R. A. zalicza okres jego zatrzymania w sprawie od dnia 31 stycznia 2016r. godz. 13:55 do dnia 1 lutego 2016r. godz. 18:00;

V. Na mocy art. 46 § 1 k.k. nakłada na oskarżonych Ł. D. i R. A. solidarnie obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonej A. M. (1) poprzez zapłatę kwoty 750 (siedemset pięćdziesiąt) złotych;

VI. Na mocy art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. obciąża oskarżonych kosztami postępowania w sprawie: Ł. D. w kwocie 450 (czterysta pięćdziesiąt) złotych, w tym opłatą w kwocie 400 (czterysta) złotych, a oskarżonego R. A. w kwocie 350 (trzysta pięćdziesiąt) złotych w tym opłatą w kwocie 300 (trzysta) złotych.

Sygn. akt: II K 924/16

UZASADNIENIE

wobec złożenia przez prokuratora wniosku o uzasadnienie wyroku jedynie co do rozstrzygnięcia o karze i innych konsekwencjach prawnych czynu, zgodnie z treścią art. 424 § 3 k.p.k., Sąd ograniczył uzasadnienie do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku oraz wskazanych rozstrzygnięć

Sąd zważył, co następuje:

Ustalony stan faktyczny stanowił podstawę do przypisania Ł. D. i R. A. zarzucanych im czynów. Każdy z czynów opisanych w akcie oskarżenia niewątpliwie wypełnił znamiona z art. 279 § 1 k.k. W przypadku czynów z dnia 20 listopada 2015 roku, oskarżeni wdarli się do pojazdu K. R., skąd zabrali m. in. wartościowe przedmioty stanowiące własność A. M. (1), w ty. dwie karty kredytowe i jedną kartę debetową, wystawione na jej nazwisko (przez co wypełnili dodatkowo znamiona z art. 278 § 5 k.k.). Następnie, posługując się tymi kartami, starali się wybrać z bankomatów pieniądze w kwocie 400 i 500 złotych. Natomiast w przypadku czynu z 2 grudnia 2015 roku, działający samodzielnie wdarł się do pojazdu S. (...), skąd zabrał wartościowe przedmioty należące do G. F.. We wszystkich przypadkach, by umożliwić sobie dokonanie kradzieży, oskarżeni dokonali uprzednio przełamania zabezpieczeń: szyby bocznej (K. R.),

szyby bagażnika (S. (...)) oraz kodu (...) (próba podjęcia pieniędzy z bankomatów). Czyn polegający na użyciu kart kredytowych skradzionych A. M. (1) objawił się w formie stadialnej usiłowania (art. 13 § 1 k.k.). Oskarżeni nie zdołali zabrać pieniędzy z bankomatu. Jednak ich zachowanie bezpośrednio do tego zmierzało. Nie osiągnęli zamierzonego celu jedynie z tego powodu, że przedmiotowe karty były zablokowane.

Włamując się 15 listopada 2015 roku do pojazdu K. R., oskarżeni wypełnili również znamiona czynów z art. 275 § 1 k.k. i art. 276 k.k. Zabrali bowiem wówczas z samochodu dokumenty stwierdzające tożsamość A. M. (1), M. M. (1) i M. M. (2) (dowody osobiste), a nadto zabrali (usunęli) również inne dokumenty, którymi nie mieli prawa wyłącznie rozporządzać, tj. prawo jazdy, legitymacje służbową, dowód rejestracyjny z polisą AC i OC.

Podejmując próby podjęcia pieniędzy z bankomatów, oskarżeni działali w odstępach kilkuminutowych. Zachowania te podjęli w wykonaniu tego samego zamiaru, tj. zamiaru skorzystania ze skradzionych wspólnie kart płatniczych. Stanowiły zatem jeden czyn zabroniony (czyn ciągły z art. 12 k.k.).

Jak wynika z akt sprawy, oskarżony Ł. D. odbył w całości karę 2 lat pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z dnia 21 maja 2012 roku, wydanym w sprawie XI K 930/11 za czyny z art. 279 § 1 k.k. oraz art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zb. z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. Oczywiście jest, że czyny, te stanowiły przestępstwa podobne do czynów przypisanych oskarżonemu w punkcie I. sentencji wyroku. Nie ulega zatem wątpliwości, że Ł. D. działał w ramach powrotu do przestępstwa (art. 64 § 1 k.k.).

Czynów z 15 listopada 2015 roku Ł. D. i R. A. dopuścili się w warunkach współsprawstwa (art. 18 k.k.). Oczywiście jest, że zaistniało pomiędzy nimi porozumienie co do wspólnej realizacji znamion zarzucanych im przestępstwa. Każdy z nich aprobował podjęte działanie przestępne jako całość. Dokonali oni przy tym podziału ról. W związku z tym, każdemu z oskarżonych można było przypisać dokonanie (usiłowanie) w takim samym zakresie. Nie ma zatem istotnego znaczenia to, który z oskarżonych faktycznie dokonał wybicia szyby i użył karty kredytowej.

Oskarżeni dopuścili się zarzucanych im czynów w krótkich odstępach czasu. Czyny popełnione przez nich wspólnie i w porozumieniu miały miejsce tego samego dnia. Natomiast trzeci z czynów zarzucanych Ł. D. został popełniony zaledwie kilkanaście dni później. Oskarżeni działali przy tym z wykorzystaniem takiej samej sposobności (kradzież przedmiotów znajdujących się w zaparkowanych pojazdach oraz wykorzystanie tych przedmiotów), a kolejne czyny nie były poprzedzone wyrokiem za czyn wcześniejszy. Ł. D. i R. A. działali zatem w ramach ciągu przestępstw.

W czasie popełnienia przez oskarżonych przypisanych im czynów, nie zachodziła żadna okoliczność wyłączająca ich kryminalną bezprawność. Nie zachodziły również żadne okoliczności wyłączające winę oskarżonych. Nie byli oni w szczególności ograniczeni w możliwości rozpoznania znaczenia i konsekwencji swoich czynów przez chorobę psychiczną, niedorozwój umysłowy lub czasowe zaburzenie czynności psychicznych. Ł. D. i R. A. są i już w trakcie popełnienia czynów byli osobami dorosłymi. W inkryminowanym czasie nie zaszła także czasowa niepoczytalność oskarżonych.

Stopień szkodliwości społecznej czynów Ł. D. i R. A. był wysoki. Czyny te zostały popełnione w zuchwały sposób – oskarżeni działali za dnia, w miejscach dostępnych dla szerokiej publiczności - przy ruchliwych ulicach (...). Decydując o dokonaniu kradzieży, kierowali się chęcią łatwego zysku. Działali zatem z niskich pobudek. Dopuścili się zamachu na cudze mienie, choć w czasie popełnienia czynu byli zdrowi, mieli możliwość podjęcia pracy i pozyskania pieniędzy w uczciwy sposób. Do kradzieży nie zmusiła ich żadna nadzwyczajna sytuacja życiowa.

Dodać trzeba, że Sąd przyjął, iż oskarżeni działali w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 §1 k.k. w brzmieniu obowiązującym od 1.07.2015r. Przestępstwa zostały bowiem popełnione w krótkich odstępach czasu przy wykorzystaniu takiej samej sposobności, tożsama jest przy tym podstawa wymiaru kary przy wszystkich czynach zarzucanych oskarżonemu. Dodać trzeba, że obecnie przepis do przyjęcia ciągu przestępstw nie wymaga tożsamości całej kwalifikacji prawnej czynów.

W punkcie I. sentencji wyroku, Sąd wymierzył oskarżonemu Ł. D., za przypisany mu ciąg przestępstw karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Natomiast punkcie II. sentencji wyroku, Sąd wymierzył oskarżonemu R. A., za przypisany mu ciąg przestępstw karę 2 lat pozbawienia wolności.

Na niekorzyść oskarżonych przemawiają okoliczności wpływające na ocenę stopnia szkodliwości społecznej czynów, a zwłaszcza sposób ich popełnienia oraz motywacja. Nadto, za okoliczność obciążającą należy uznać wielokrotną karalność oskarżonych za przestępstwa przeciwko mieniu. Przy czym podkreślenia wymaga fakt, że wszystkie wyroki skazujące wydano przeciwko nim przed popełnieniem badanych czynów.

Przy wymiarze kar Sąd uwzględnił to, że w ramach przypisanego ciągu, oskarżony Ł. D. dopuścił się trzech, a R. A. dwóch przestępstw oraz fakt, że Ł. D. działał w ramach recydywy szczególnej.

Sąd nie znalazł okoliczności łagodzących.

Sąd uznał, że jedynie orzeczenie stosunkowo surowych, bezwzględnych kar pozbawienia wolności spełni cele kary wobec oskarżonych Ł. D. i R. A.. Oskarżeni dopuścili się czynu o wysokim stopniu szkodliwości społecznej, a nadto byli wielokrotnie karani za przestępstwa podobne. Ł. D. działał przy tym w ramach recydywy. Ich dotychczasowa postawa życiowa, a także взгляд na sposób i okoliczności popełnienia czynów oraz motywację, nie pozostawiają wątpliwości co do tego, że są oni sprawcami zdemoralizowanymi i odpornymi na resocjalizację, a popełnianie przestępstw przychodzi im z łatwością. Wobec takich osób konieczne jest konsekwentne karanie nawet za stosunkowo drobne przestępstwa. Zdaniem Sądu, brak jest jakichkolwiek przesłanek pozwalających mieć nadzieję, że oskarżeni będą w przyszłości przestrzegać prawa, w tym, że nie popełnią kolejnego przestępstwa.

W punktach III. i IV. sentencji wyroku, na poczet orzeczonych wobec Ł. D. i R. A. kar pozbawienia wolności, zaliczono okresy ich faktycznego pozbawienia wolności w sprawie. Orzeczenia te miały charakter obligatoryjny.

W punkcie V. sentencji wyroku, Sąd nałożył na oskarżonych obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej A. M. (1). W ocenie Sądu, rozstrzygnięcie to powinno wzmocnić wychowawcze oddziaływanie orzeczonych kar i wyeksponować w świadomości oskarżonych naganny charakter popełnionego czynu, a nadto przyczynić się do zadośćuczynienia społecznemu poczuciu sprawiedliwości.

Sąd obciążył oskarżonych kosztami postępowania, albowiem swoim zachowaniem przyczynili się do ich powstania. Oskarżeni są młodymi, zdrowymi mężczyznami osiągającymi stały dochód. Mają możliwość podjęcia pracy zarobkowej również w zakładzie karnym. Uiszczenie niewygórowanych kosztów nie będzie dla nich zanedo uciążliwe.